

ఆ కృష్ణ పరబ్రహ్మణే నమః

గీతార్థ సారము

౫౨౦౪౪౨

శ్రీ నేదునూరి గంగాధరం

“కావ్యవాక ప్రవీణ”

బ్రహ్మశ్రీ ధవళసుందర నారాయణకవిగారిచే సవరింపబడెను

దేశసేవ పత్రికనుండి పునర్ముద్రితము

1 నుండి 6 అధ్యాయలు

ఒకటవ భాగము

రాజమండ్రి శ్రీ వెంకటేశ్వర ప్రింటింగ్ వర్క్స్ నందు
ముద్రింపబడియె.

☆ విషయ సూచిక ☆

	పేజీ
ప్రథమాధ్యాయము	1
ద్వితీయాధ్యాయము	5
తృతీయాధ్యాయము	12
చతుర్థాధ్యాయము	29
పంచమాధ్యాయము	37
షష్ఠాధ్యాయము	40

గమనిక

7 నుండి 12 అధ్యాయము 2వ భాగము
 13 నుండి 18 అధ్యాయము 3వ భాగము
 ర్వ ర రో వె ల వ డు ను.

విద్వాన్ శ్రీమతి బత్తుల కామాక్షమ్మ గారి సంగిన అభిప్రాయము

శ్రీయుత నేడునూరి గంగాధరకవిగారు రచించిన “గీతార్థసారము” చూచినాను. కృష్ణపరమాత్మ చెప్పిన సంస్కృత ‘భగవద్గీత’ కిది సారము. తెనుగున నిది శేషురూపముగ పొందుపఱచఁబడినది. ఇందు ఆరు అధ్యాయములు 1 భాగముగా అచ్చుఅయినవి. మిగిలిన 2, 3 భాగములు త్వరలో అచ్చుకావలెనని కోరుచున్నాను. ఇందలి భాష-భావము-నుడికారము మున్నగునవి తెనుగు జాతీయతను మిక్కిలి వెలయించుచున్నవి. సంస్కృత మెఱుంగని తెనుగువారి కీపుస్తకమువలన భగవద్గీత సారమంతయు సులభముగ బోధపడును. హాయిగా పాడుకొనుటకు వీలుగా నుండుటచే, తెనుగు పదుచుల ఆదరాభిమానముల కిహిత మొంతయు పాత్రమైయుండునని వేఱుగఁ జెప్పనక్కఱలేదు.

వేదాంతగ్రంథము లెంత జటిలములుగ నున్నను నిందలిసారము తేట తెనుగులో పాటలరూపమున బయలుదేరినపుడు ప్రజాసామాన్యమున కెంతయు నుపకారము గల్గును.

శ్రీ కవిగారి కృషి యెంతయుఁ బ్రశంసనీయమనియు నీ గీతార్థసార మాంధ్రుల యాదరాభిమానములకుఁ బాత్రమై శాశ్వతకీర్తి నార్జించుఁగాతమనియు కోరుచున్నాను.

ఇట్లు

బత్తుల కామాక్షమ్మ

ప్రిన్సిపాల్

ఆంధ్ర యువతీ సంస్కృత కళాశాల

రాజమండ్రి
14-10-55.

గవర్నమెంటు గర్ల్స్ ప్రైనింగుస్కూలు తెలుగుపండిట్

ఉ భ య భా షా ప్ర వీ ణ

శ్రీమతి రావూరి వెంకట సుబ్బమ్మగారిచ్చిన అభిప్రాయము

శ్రీ నేడునూరి గంగాధరంగారు రాజమహేంద్రవరమునకేగాక యావ
దాంధ్రదేశమున కంతటికిని చిరపరిచితులనునది నిర్వివాదాంశము.

వీరు బాల్యమునుండియు చేసిన సాహిత్య సేవ అపారము, అమో
ఘము, అజ్ఞాతము.

వీరు పాతపాట లనుపేర ప్రాచీన జానపద వాఙ్మయమును పదివేల
పుటలకు మించి గ్రంథమును మిగుల శ్రమపడి సేకరించినారు.

అదియునుగాక వీరి స్వంతరచనలు చిన్నవి, పెద్దవి మొత్తముమీద
యేబదిగ్రంథములకు మించియున్నవి.

ఇప్పుడు వీరు గీతానామము పేజితో భగవద్గీతను పదముగావ్రాసి
యం దారధ్యాయములను ముద్రింపించియున్నారు.

శ్రీ భగవద్గీత సంస్కృతభాషలో నుండుటయేగాక వేదాంతవిషయ
మగుటచే నతి దురపగాహము.

అట్టితఱి వీరాభాష నర్థముచేసికొని, యందలి విషయముల నవగా
హము చేసికొని, సరళకైలి చక్కనిభాషలో పదముగా జనసామాన్యమున
కందుబాటులో నుండునట్లు వ్రాయుట యెంతయు బ్రశంసనీయును. వీరికి
దగిన ప్రోత్సాహమొసగి తోడ్పడుట మన యాంధ్రుల కర్తవ్యము.

పరమేశ్వరుడు వీరి కాయురారోగ్యముల నొసగి, యిట్టి రచనలను
గావించుచు నితోధిక భాషాసేవ సలుపుశక్తినిఁ బ్రసాదించుగాక.

రాజమండ్రి
15.10.55. }

ఇట్లు
రావూరి వెంకట సుబ్బమ్మ

శ్రీమతి అద్దేపల్లి వివేకానందదేవి బి. ఎ.గారి అభిప్రాయము

జాతి పురోభివృద్ధి మాత్రమేనుండును. అట్టి అజ్ఞాన అంధకారమున మునియుండ జాతికి, మాతృదేవులు జ్ఞానోదయము స్వయంప్రకాశశోభ ఎచ్చటనుండును?

మన సంప్రదాయ సంస్కృతులకభావముకల్గునని భీతి జెందుపారికాశాజ్యోతిగా 'గీతార్థసారము' వంటి గీతామాల మహిళామణుల జ్యోత్యారాధనలలో మరయొక వెలుగుగా వెల్వడినది. దీనిని రచించి, సోదరీమణుల మన్ననలందుటయే గాక జీవితమును ధన్యముగావించుకొన్నాను రచయిత గంగాధరంగారు.

ఆంధ్రలోకం, అందున అబలాలోకం మరీఋణపడింది. వీరికి; జానపదగేయ సంపాదనయందు. జానపదాలన్నీ తిరిగి సేకరించి జనామోదము గడించారు గంగాధరంగారు. వేమన పద్యాలను సేకరించుకూడా వీరు ధన్యులైయ్యారు. ప్రజాదరణ వేన్నెముకగానున్నది నేటి వాఙ్మయమునకు. అట్టితరి సహృదయులైన ప్రజలు వీరి రచనలకు ప్రోత్సహమిచ్చుట కర్తవ్యము.

తెనుగు సాంప్రదాయమును ముంజేతి కంకణముగా చూపు 'స్త్రీలపాటల' వంటివి నేడు నశించుపోవుచున్నవి. వీటిప్రచారమునకు సాయిపడిన గంగాధరంగారికింకను తమ సోదరీమణులకు చేయుతనిచ్చుశక్తిని భగవంతుడు ప్రసాదించుగాకయని కోరుచున్నాను.

అద్దేపల్లి వివేకానందదేవి బి. ఎ.
మ్యునిసిపల్ కాన్సిలర్

శ్రీమతి తులసి వెంకటరత్నమ్మ గారొసగిన

అభిప్రాయము

ముస్లిములకు 'ఖురాను', క్రైస్తవులకు 'బైబిలు' యెట్లు పవిత్రగ్రంథములూ, అట్లే హిందువులకు 'భగవద్గీత' పవిత్రగ్రంథరాజము.

శ్రీకృష్ణభగవానుడు అర్జునునకు కురుక్షేత్రమునందు కురుపాండవుల యుద్ధారంభమున యీ గీత సుపదేశింపగా, వ్యాసమహర్షి దీనిని సంస్కృతమున 18 ఆధ్యాయములుగా రచియించెను.

ఈ పవిత్ర గ్రంథమునకు పలువురు మతకర్తలును, అనేకులు మహానుభావులును వ్యాఖ్యానములు రచించినారు. ఆ వ్యాఖ్యానములు పండితులకే అందుబాటులో నున్నవి

శ్రీయుత నేమనూరి గంగాధరంగారు 'భగవద్గీత'లోని ముఖ్యాంశములను జారసీయకుండా, జానుతెలుగున పండిత, పాదుర, బాలబాలికలకుసహితము ఉపయోగపడునట్లు తేటతెల్లముగా, స్త్రీలపాటగా "గీతార్థసారము" అను పేరిని రచియించి కృతకృత్యులైనారు.

ఈక్రింది ఆంధ్రీకరణములను చిత్తగించండి.

“స్త్రీ ఘదుష్టో నుష్టారేయజాతయే వర్ణసంకరః” — 1-41

జాతిహీనత నొందరా! మనస్త్రీలు । వర్ణసంకరముకాదా — 1-41

“పతన్తి సితహోష్యాసాం బుప్తపిండోదకక్రియాః” — 1-45

పిండోదకములేమి, - ధోగతి । పితృదేవతలందరే — 1-15

“యద్వాజయేమయని వానోజయేయుః” — 2-6

పూజ్యుడా యీరణమున మనగెల్పు పూచీగ చెప్పగలవా — 2-5

ఈవిధముగా పండితునకల్లాంటిపదజాలంతో యీ 'గీతార్థసారం' రచియించిన శ్రీ గంగాధరంగారికి ప్రజలు, సంస్థలు, ప్రభుత్వమువారు ఉచితరీతిని సహాయచేసి, యితోధికభాషాసేవ చేయించగలందులకు కోరుచున్నదానను.

రాజమండ్రి
20-10-55.

ఇట్లు
తులసి వెంకట రత్నమ్మ

మ న వి మా ట లు

భాషాభిమానులకు, భక్తులకు ప్రాంజలి.

భారత భాగ్యజ్యోతి 'మహాత్మా గాంధీ' గారు పరమపదించినప్పుడు ప్రపంచమే దుఃఖాంబుధిలో మునిగినపుడు నేనును దుఃఖితుడనై ఆ మహాత్ముని పోషణకు తలపోయుచు "బా పూ జీ భా స్వాంజలి" అనే పద్యములు, పాటలు వ్రాయుచు, "నీకుప్రియమైన గీతను, దేవతలకు వినిపించ పట్టుకొనివెళ్ళితివా?" అని స్మరించుచు ఆవేశంతో యీ "గీతార్థ సారము"ను రచించితిని. ఇది గోదావరి వరదకు తడిసిపోగా, 'దేశసేవ' పత్రికాధిపతులు శ్రీ బోడపాటి యీశ్వరప్ప గారుయెంతోచింతించి దీనిని క్రమముగా తమపత్రికలో ప్రచురించుటకు హామీనిచ్చి, నన్ను ఓదార్చి, యిప్పటికినీ క్రమముతప్పక 'దేశసేవ'లో ప్రచురించుచున్నారు. ఆ పత్రికను చదివిన వారిలో ముఖ్యులు శ్రీమతి తులసి వెంకట రత్నమ్మ గారు 'గీతార్థ సారము'ను అచ్చువేయించి వ్యాప్తిచేయించవలెనని యీ కమిటీవారిని ప్రోత్సహించి తమకుమారుడు శ్రీ తులసి గంగాధర రామారావును నిశినేకరణకర్తగానియమించి, పెక్కుండ్రు దాతలసహాయమున యీ గ్రంథ మచ్చొత్తించి సన్మానములు చేయించుటకు 'శ్రీరామ బాలభక్త పుస్తక భాండాగారము'వారిని హెచ్చరించినారు, కావున నాయందిట్టి అభిమానమును చూపిన ఆ దరకూ యిందుమూలముగా వందరములర్పించుచున్నాడను.

రాజమండ్రి
21.10.55.

ఇట్లు విధేయుడు
నేదునూరి గంగాధరం

విరాళములిచ్చిన దాతలు

శ్రీమతి అద్దేపల్లి వివేకానందదేవిగారు 15-0-0

శ్రీ కొజ్జరపు బాపిరాజుగారు 15-0-0

(కాకినాడ) శాలువతోసహా

శ్రీ కారుమూరి సర్వేశలింగంగారు 10-0-0

శ్రీ తడవర్తి వెంకటస్వామి 10-0-0

శ్రీమతి కోడూరి లీలావతీదేవి 10-0-0

శ్రీ పువ్వాడ సుబ్బారావు అండ్ బ్రదర్సువారు 10-0-0

శ్రీ ఇన్నమూరి చెంచయ్యగారు 10-0-0

(వైస్ ఛైర్మన్)

శ్రీ రవణం శ్రీరాములుగారు 10-0-0

శ్రీ పొన్నాడ భాస్కరం బ్రదర్సువారు 10-0-0

శ్రీ చలుమూరి పోతరాజుగారు 10-0-0

(టౌన్ కాంగ్రెసు ప్రసిడెంటు)

శ్రీ యం. వి. శాస్త్రిగారు 10-0-0

శ్రీ రాయపూడి సూర్యనారాయణగారు 10-0-0

శ్రీ బత్తిన సుబ్బారావుగారు (ఆంధ్రశాసనసభ్యులు) 10-0-0

శ్రీ దేవనశెట్టి రామ్మూర్తిగారు 10-0-0

నవభారతి గురుకులం మేనేజరుగారగు

శ్రీ బుల్లెయ్యగారు 10-0-0

శ్రీ వాజపేయూజుల వెంకటేశ్వర్లుగారు 10-0-0

శ్రీ పట్నాల అప్పలస్వామిగారు 10-0-0

శ్రీ శుమిలి అప్పలుగారు 10-0-0

దానవాయిపేట కమిటీవారు:-

58-0-0

శ్రీ బచ్చ సత్యనందంగారు

శ్రీ యేరుకొండ వెంకన్నగారు

శ్రీ కొత్తసూర్యనారాయణగారు

శ్రీ కొండుూరి గంగరాజుగారు

శ్రీ అందే రమణరావుగారు

శ్రీ కాండ్రకోట వెంకటరమణమూర్తిగారు

శ్రీ పరాంకుశం మూలాస్వామిగారు

శ్రీ పెనుగొండ వీరన్నగారు

5-0-0

శ్రీ మాడా వీరాజు అండ్ బ్రదర్సువారు

5-0-0

శ్రీ కోనాల నూకరాజుగారు

4-0-0

శ్రీ రాతు చంద్రయ్యగారు

5-0-0

శ్రీ రూళ్ల వెంకటేశ్వరరావు అండ్ బ్రదర్సు

5-0-0

(పాండురంగా విలాస్)

శ్రీ చల్లా రామగణపతిప్రసాదశాస్త్రిగారు

5-0-0

శ్రీ పామర్తి కృష్ణమూర్తిగారు

5-0-0

శ్రీ బలభద్ర వెంకట్రాజుగారు

5-0-0

శ్రీ పువ్వాడ నరసింహమూర్తిగారు

5-0-0

శ్రీ జి. వరదరావుగారు

5-0-0

శ్రీ యం. వెంకటకృష్ణయ్యగారు

5-0-0

శ్రీ ఎం. రామయ్యనాయుడుగారు

5-0-0

శ్రీ నాగవరపు శేషగిరిరావుగారు

5-0-0

శ్రీ పి. వీరభద్రరావుగారు (చైర్మన్)

5-0-0

శ్రీ కె. వి. రత్నంగారు	5-0-0
శ్రీ బెజవాడ వీరరాజుగారు	3-0-0
శ్రీ కొప్పశెట్టి సూరమ్మగారు	
శ్రీ జిల్లా సుబ్బారావుగారు	
శ్రీ అవసరాల కామరాజుకవిగారు	
శ్రీ కుడిపూడి ముత్యంగారు	
శ్రీ కొత్తమాను రంగనాయకులుగుప్తగారు	
శ్రీ కక్కిరాల ఆత్మారామ్గారు	
శ్రీమతి రావూరి వెంకటసుబ్బమ్మగారు	

‘గోతాత్మసారి’ ప్రతి రిపబ్లికన్ థియేటర్
 ప్రెజెంటేషన్ నం. 176-0-0 వాల్ న్యూయార్క్
 లో జరిగిన

‘సాంస్కృతిక ప్రదర్శన’ ‘సాంస్కృతిక ప్రదర్శన’
 ‘గోతాత్మసారి’

శ్రీ రామెన ఆదినారాయణగారు

‘గీతార్థసార’ రచనారంభమునా..

గ్రంథి కర్త:

శ్రీ నేదునూరి గంగాధరం

శ్రీకృష్ణపరబ్రహ్మణేనమః

గీతార్థసారము

(పాట)

‘కస్తూరి రంగ రంగా.....’ అను వరుస

—:ప్రథమాధ్యాయము:—

వల్లవి:-

గీతార్థసార మిదిగో:

జనులార నీతితో సేవింపరే

భీతినీ బొంద కికను, భగవాను

ప్రేమరాజ్యము నొందరే:

1.

కురుపాండవా సేనలు

దురముక్తై కురుక్షేత్రమందు గూడ

శౌరి తన రథము దోల

ఫల్గుణుడు జనుదెంచె ననిసేయగా,

॥గీ॥

2.

ఇరుసేనల మధ్యకు

ఆరథం బేతేర నర్జునుండు;

మురవై రివైపు జూచి

యిట్లనియె మోదంబు నొప్పారగా:

॥గీ॥

3.

“కురువీరు లెవ్వ రెవ్వరో!

నాతోడ దురమునూ గావించురో

అరయంగ వలయు కృష్ణ,
మనరథం బాపుమా యిచ్చోటనే.” ||గీ||

4. నరుని వాంఛితము నెఱిగి
రథ మాపి హరి యిట్టు లనియె కూర్చొని
“నరలోక కంఠీరవా!
అరయుమా! కురుసేన యోధాళిసీ” ||గీ||

5. హరి యిట్టు లనగ నపుడు
విజయుండు నై న్యంబు నరసివేగ
తొలుగని కంపమొంది
కడుభీతి దశదిశల్ వీక్షింపుచూ ||గీ||

6. “నరసిజానాథ గనుమా!
స్వజనమే సంగరము జేయవచ్చె
వీరినీ జూడ మేను
నణకుచు నో రెండిపోవుచుండె. ||గీ||

7. అవయవంబులు సడలెను
బడల్లె నివె పులకలూ లేచెను
మేనిచర్మము మండుచు,
నిలువంగ లేని శక్తి దోచెను ||గీ||

8. కంపించుచుండె మనసు,
నాచేతి గాండీవ మిది జాతెను
దృష్టశకునములు దోచె,
స్వజనమును దురమందు సంహరింప ||గీ||

9. గలుగు మే లేమేమిటో
 యూహింప గప్తమగుచుండె కృష్ణ
 కోరను జయము సుమ్నా
 రాజ్యాన్ని కోరనూ నమ్ముమయ్య, ||గీ||
10. కాంక్షింప నీ సుఖమును,
 భోగాలు కలుగంగ నాశింపను;
 తక్షణము మరలు మన్న
 శాంతి కై తగు యత్నమును సేయుమా ||గీ||
11. మురవైరి యటు జూడుమా!
 కురుసేన నున్న మా బాంధవులను
 దురమునూ సేయదగునా,
 వీరితో? దోసంబుకాద కృష్ణా! ||గీ||
12. తాతలూ, తండ్రిలూను;
 గురువులూ, తనయులూ, మనుమలున్నూ
 భ్రాతలూ, మిత్రులూను
 మామలూ, బాంధవులు, ఆత్మసఖులు ||గీ||
13. పురుషోత్తమా! వీరిని,
 న్యాయమా? పోరులో నే జంపుట
 నరకపాతకము కాదా,
 కులధర్మ నడవళ్ళు నశియింపవా! ||గీ||
14. జాతిహీనత నొందరా
 మనస్త్రిలు; వర్ణసంకరము కాదా!

కులనాశనము జేసిన

వారికి, గలుగదా నరకప్రాప్తి

॥గీ॥

15. పిండోదకములు లేమి

అధోగతి పితృదేవత లందరే?

మొండిపట్టులు పట్టుచు

మదముతో మోహరించుట న్యాయమా

॥గీ॥

16. తత్తటపాటు నొంది

వంశాన్ని దగ్ధంబు గావించినా

నెత్తురుకూడు గాదా

రాజ్యాన్ని నే నొల్లనయ్య కృష్ణా!

॥గీ॥

17. “రాజ్య లోభంబుచేత

కురురాజు రణములో నను జంపినా

పూజ్యమే యగునుగాని

నే నిట్టిచోరు గావింపనయ్యా”

॥గీ॥

18 అని చెప్పి కంపించుచూ

చే ధనువుజాతి నిట్టూర్పువిడిచి

అవనిపై కూర్చుండినా

పార్థసకు హరి యిట్టు లనుచు జెప్పె:

॥గీ॥

ఇది ప్రథమాధ్యాయము

ద్వితీయాధ్యాయము — సాంఖ్యయోగము

“ఇది సంకటా కాలమూ

మనోవ్యాకులం బేలనో యర్జునా

చామరుగ జింతించినా

నీ కెల్లు భవ్యత్వము గల్గునూ?

||గీ||

ఆర్య సమ్మతముగాదు

యీ దుఃఖ మపకీర్తికరము నుమ్మీ!

ఆడారి వానివోలే

మాటలను ఆడుచున్నా వేలనో?

||గీ||

తగదు యీ పిరికితనము

విజయుడా! ధైర్యంబు బూను మిపుడు

నగవును విడనాడుమా

యిహపర ప్రాప్తపూజ్యత గాంచుమా!”

||గీ||

అన విని కీడి పల్కె

‘క్రీకృష్ణ! అన్యాయ మిది కా దొఱో?

అనుఘటా భీష్మద్రోణ

పూజ్యులను హతమార్చి కులము జెఱచి

||గీ||

రాజ్యంబు గొనుట కంటె

మునివృత్తి కృమభిక్ష మేత్తమేలు

పూజ్యుడా; యీ రణమున

మనగెల్పు పూచీగ చెప్పగలవా?

||గీ||

6. ఇరుపాగుల యందును
బలవంతు లెవ్వరో చెప్పునుయ్యో?
కౌరవుల హతమార్చియు
బ్రతుకుటా కార్పణ్య దోషమయ్యో' || గీ ||
7. ఇందేది తెలియలేక
శ్రీహరికి నందనము లాచరించి
“సర్వదా శిష్యు నంటి
నిను బుద్ధి పూర్వకంబుగ నమ్మితి” || గీ ||
8. నామేలు యూహించియూ
నాశోక నాశంబు గావింపవే
నీమదిని నిశ్చయించి
నాధర్మ నియతినీ జెప్ప” మనగ || గీ ||
9. ఎలనవ్వమోము తోడ
కృష్ణుండు యిట్లనీ బోధించెను
“విలపింప తగనిరీతి
అట్లనా! విలపింప న్యాయమగునా!” || గీ ||
10. తత్త్వంబు తెలిసినట్టి
పండితుని ధాటినీ మాట్లాడెడు
ధరబుట్టు గిట్టువారి
కొఱకునై తగనిట్లు శోకింతువా! || గీ ||
11. విలువగల సాంఖ్యమయ్య
అట్లనా! వినుదీని తత్త్వార్థము

నిలకడచేసి మదిసీ

నాబోధ నిలిపి తర్కించుమన్న

॥గీ॥

12. ఏనును యీవుగాని

యీరాజు లిచ్చ టెవ్వరునుగాని

లేకపోలేదు ముందు

యికముందు లేకనుండక పోవరూ

॥గీ॥

13. జీవున కీ దేహమూ

యేరీతి చెల్లుచుండునొ కాలము

యితరహా దేహంబులూ

జెందుట యిటువంటి దే అర్జునా?

॥గీ॥

14. శబ్దాది గ్రంథములును

యింద్రియా సఖ్యంబునుం గూడియు

యస్థిర ద్వంద్వంబుల

గలిగించు యణచుమా స్థిరత వీనిన్

॥గీ॥

15. 'సమబుద్ధితో ద్వంద్వముల్

జూచిన జ్ఞాని మోక్షుండునుమ్మా'

అనిరి యా తత్వవిదులు

ఈసత్తు యసత్తుల నిర్ణయములు

॥గీ॥

16. ఆత్మ సశింపదయ్య

నిత్యమై అపరిమితమై యుండును

దానిచే సపరిమితముగ

దేహముల్ ధరియింప బడుచునుండు

॥గీ॥

17. దేహంబు సిరముగాదూ
కురువీర దేహధారి సిరుడయా
దేహదేహేంద్రియముల క
తీతుడౌ దివ్యుడౌ నజుడుగలడు || గీ ||
18. నిత్యు డనండుగు సుమ్మి
ఆయజుడు నిర్వికారుండుసుమ్మి
సత్య ప్రకాశిసుమ్మి
ఆబ్రహ్మ సర్వవ్యాపకుడు సుమ్మి || గీ ||
19. శైశవముల యందునూ
ఫల్గుణా! జాగ్రతాదుల యందునూ
మాఱు నీ దేహమయ్య
ఎన్నడును మారడూ దేహిసుమ్మి || గీ ||
20. చంపునది గాదుసుమ్మి
ఝియూత్మ చంపబడునదికాదయా
కొంతకాలం బుండునా
ఝియూత్మ కొన్నాళ్ళు లేకుండునా? || గీ ||
21. తుద మొదలు లేనిదయ్యా
ఝియూత్మ తోచు నెల్లప్పుడూను
అది మద్యాంతరహిత
ఝియూత్మ అనిశంబు నుండునయ్యా || గీ ||
22. పాతబట్టలను విడచి
మరిక్రొత్త బట్టలను కట్టినట్లే

పాతదేహముల విడచి

క్రొత్తగా ప్రాణిగైకొను దేహముల్

॥గీ॥

ఆయుధంబులు నలుకవు

ఆత్మనూ ఆగ్ని కాల్చగలేదయా!

నీళ్లు తడుసంగ లేవు

ఆత్మనూ యెండింపలేదు గాలి

॥గీ॥

చింతలకు మించియుండు

ఈయాత్మ సిరమునై వెలుగొందును

దేహంబుతో పుట్టదూ

ఈయాత్మ దేహంబుతో గిట్టదూ

॥గీ॥

పుట్టు గిట్టుకలులేని

ఆత్మకై పూజ్యుడా! శోకింపకు

అట్టిటూ యాహింపగ

శక్యమా ఆత్మగోప్యంబు తెలియ

॥గీ॥

చంపితిని నే వీనిని

నాచేత చచ్చెనూ వీడందువా

చంపినది యెవ్వరయ్యా?

పూన్కితో చంపబడినది యెవ్వరో?

॥గీ॥

కల్లబొల్లీ మాటలూ

గురు భీష్మ కర్ణ మరుయోధవరులూ

తొల్లి చచ్చినవారినే

నీవిట్టి దురమునం ద్రుంపగలవు

॥గీ॥

28. వారాత్మ చావలేదు
 శక్యమా వారిసీ జంపనీకు
 ధారుణీ పుట్టిగిట్టు
 బొందెలను తరగి నాశన మంసువా? ||గీ||
29. నీధన్యును వీడక
 సమబుద్ధి నిఖిలమును జూడుమయ్య
 నిక్కంబు నరసి విధిగా
 ఫల్గుణా! నీకీర్తి కాపాడుమా ||గీ||
30. ద్వంద్వంబులను విడువుమా
 అహంకార సన్నేమమతలు మానుమా
 ద్వంద్వభావంబు రోసి
 సమదృష్టి గనిరణసేయుమన్నా ||గీ||
31. నినుపాప మంటదయ్యా!
 అర్జునా! నిక్కువము నా మాటలకొ
 విను ముపవిషత్తులందూ
 ఈరీతి వివరించి గలదుసుమ్మీ! ||గీ||
32. జగతిపుట్టిన జీవీకీ
 ఫల్గుణా! చావునిశ్చయము గాదా?
 నాశనములేని యాత్మ
 మనసుచే మర్మంబు తెలియనీదు ||గీ||
33. ఏ వికారము నొందదూ
 ఈయాత్మ యేకమై వెలుగొందుచు

పిపిలికాది బ్రహ్మ

పర్యంత మపారమై బరగుచుండు

॥గీ॥

34. చి-తనూ బొంద కికను

ఈమాత్రై చెడని బ్రహ్మంబునమ్ము

బుద్ధి యుక్తుండవగుచు

మోహంపు బుద్ధులను బాసి నీవు

॥గీ॥

35. కర్మఫలమును గోరక

చేయనౌ కర్మంబు చేయుమయ్యా

క్షత్రియ ధర్మంబుచు

నీ విపుడు త్కృతలంబున నిల్పుమా!

॥గీ॥

36. ప్రాప్తవశమున గల్గిన

ఈప్రాప్తి పాపంబుగాదు పార్థా!

నీవు రణమును చేయక

బేలవై నిలచి యమ్మెమ్మె యనిన

॥గీ॥

37. నీ శత్రునర్గ మంత

జగతిని నీపిరికి చాటుగలదు

దురముసేయక పాటినా

వీరునకు మరణంబుమేలు కాదా?

॥గీ॥

38. రణమునకా గూలెదేని

సురలోకరాజ్యభోగము గల్గును

జయమునూ బొందెదేని

విజయుడా! సామ్రాజ్యలాభ మొదవు

॥గీ॥

39. ఫలములం దాస రోసి
 నీకు విధికల కర్మంబు చేయుమయ్య
 కామ్యకర్మము నీచము
 ధీయోగ కర్మంబు గావింపుమీ!
40. ఇదెసాంఖ్య యోగమయ్య
 ఫల్గుణా! యిక అుద్ధియోగ రీతి
 వివరింతువినుము కర్మ
 బంధంము పిడిచెదవు దీనివలన
41. కర్మయోగంబు యనిన
 నిష్కామ కర్మయోగంబె నుమ్మో!
 ఈబుద్ధియోగంబునా
 చెడదయా యే యత్నంబై ననూ
42. కామ్య విషయములు గోరి
 'జన్మమే కర్మంబు' యని చెప్పెను
 అజ్ఞానిమాట విన్న
 సమాధి నందలే నీ వర్జనా!
43. జన్మబంధము పోవును
 వైరాగ్య జాడనూ వీడకయ్యా!
 యిదియె జీవన్ముక్తయూ
 అర్జునా! యిది కర్మయోగమయ్యా
44. ఇది మోక్షద్వారమయ్య
 పార్థడా! యిది రహస్యమ్ము నుమ్మో!

చేసియూ చేయకాను

విజయుడా! చేయకా చేసియైన

॥గీ॥

45. ఈ రెంటినిన్ బాసియూ

కురువీర ఎవ్వరు నిలువగలరో

వారె మాహాయోగులు

మహాబాహూ వారలే ధీశాలురు

॥గీ॥

46. కర్మ కథికారి నీవు

ఫల్గుణ! కర్మఫలహక్కు లేదు

సర్వసమత్వ బుద్ధి

యోగమా జయూప జయములందు

॥గీ॥

47. అభిమానములను విడచి

స్థిగుడనై ఆచరింపుము కర్మలు

జ్ఞానపూర్వక కర్మతో

ఒప్పుచో జ్ఞాన యోగమే శ్రేష్ఠము

॥గీ॥

48. కర్మచే కలుగు ఫలము

విడనాడి కర్మ మాత్రమే జేసినా

జన్మ బంధముల బాసి

మోక్షపథ సౌఖ్యంబు నందగలరు

॥గీ॥

49. చంచల బుద్ధిగాని

స్థిరబుద్ధి సమాధి యందుండునో

యోగమం దుండువారె

వై రాగ్య యుక్త సుజ్ఞానులయ్యా

॥గీ॥

50. కర్మమెంతగ జేసినా
 నలువైన కర్మఫలమంట దతని
 కావున యోగంబునా
 పాండవా! కర్మంబులను ద్రోసియు
51. జ్ఞానంబు పూని నీవు
 మదిలోని సంశయంబుల బాసియు
 యుద్ధమునకు సిద్ధపడుమా
 యోగివై యెప్పి జగమును గాంచుమా!”
52. భగవాను డిట్లు సెప్ప
 పార్థుండు ప్రశ్నించె నీ తీరున
 “ఈసమాధిని పొందినా
 పాజ్ఞండు యేలక్షణముల వాడు?
53. ఎట్టులను మాట్లాడును
 కూర్చుండు యెట్టులొగి సంచరించు?
 దీని నా కెఱిగింపవే
 శ్రీహరీ! తేట తెల్లముగ” ననగా
54. ఆ ప్రశ్నలను వినుచు
 భగవాను డనియె సంప్రీతితోడ
 “అఖిల కామములు వదలి
 మనసున ఆత్మావలోకనమున
55. భావసంతుష్టుడైన
 స్థిరమైన పాజ్ఞం డనగ నొప్పు

సుఖదుఃఖముల నెంచక
కోరికా చూడక భయముపడక

॥గీ॥

56. అత్యజ్ఞాన శీలత
స్థిరమైన ఆత్మండు మునియె సుహృద్
తా బేలు అవయవముల
ముడుచుకొను తనలోని కే భంగినో

॥గీ॥

57. విషయ రాగేంద్రియముల
ఎవ్వండు విషయములనుండి విడునో
వాని బుద్ధి జ్ఞానము
సుస్థిర వన్నెవాసియు గాంచును

॥గీ॥

58. నియమితా హారంబున
దేహుండు నిల్చు విషయగ్రహణము
తగుహార వాంఛ విడునే
పరమార్థ దర్శియగు ప్రజ్ఞావోలె

॥గీ॥

59. జ్ఞాని తా నింద్రియముల
జయమందు జాడను గావించినా
బలవంత యింద్రియములు
మనసునూ బలవంతముగ ద్రిప్వనా

॥గీ॥

60. ఆత్మదర్శా పేక్షులు
ఆయింద్రియముల వశపరచుకొనియు

- నన్నెపుడు ముఖ్యమనుచు
ప్రజ్ఞతో యెన్నుకొని యాశ్రయింతు ||గీ||
61. ఇందియా విషయంబుల
గూర్చినా యీతలపు వానియందు
కూర్చించు యభిమానము
దానిచే కోరికలు పుట్టునయ్యా! ||గీ||
62. దానివలన కోపము
కోపాన తగు మోహ మనెడి మాయ
మాయచే మతివిభ్రము
దానిచే మనసు పాడగును సుమ్మీ! ||గీ||
63. మనసు పాడగుట చేత
నశియించు మానవుం డెంతయైన
మాఅభిమానము లను
విడిచియు మనసును వశపర్చియు ||గీ||
64. నిర్మలత్వము నొందిన
యోగికిని నిఖిలంబు యెక్కటగును
నిర్మలత్వము లేనిచో
అర్జునా! నిశ్చయపు బుద్ధిలేదు ||గీ||
65. ఇంద్రియ నిగ్రహము లేక
భావనా యిసుమంత యుండదయ్య
భావనా లేకున్నచో
శాంతమూ, ఫల్గుణా! యుండదయ్యా ||గీ||

66. శాంతంబు లేకున్నచో
జీవితీ సాఖ్య మేరితి గల్గు?
ఎదుర గాలి యోడను
నీటిలో యేరితిగను ముంచునో! ||గీ||
67. చరియించి యిందిరియములు
మనసునూ చప్పరించివైవవా?
ఆమనసు పురుష ప్రజ్ఞ
హరియించి హతమార్చు నమ్ముమయ్య ||గీ||
68. ఇందిరియార్థముల నుండి
పూర్తిగా యిందిరియా నిగ్రహణము
కల్పించిన జ్ఞానికి
జ్ఞానము ఘన స్థిరమై యుండును ||గీ||
69. ప్రాణులకు రాత్రి యనెడు
జ్ఞానమున ప్రాజ్ఞుండు మేలుకొనియు
మేల్మియాత్మను గాంచును
ప్రాణులు మేలుకొనుచూ నుండగా ||గీ||
70. ఆత్మనూ దర్శించుచూ
ఆహాని యదిరాత్రిగా నెంచును
నదీప్రవాహములచే
సాంద్రంబు కదలకను నిల్చునట్లే ||గీ||
71. వాంఛా పరంపరలచే
చలింపని వాడె శాంతిని బొందును

మమతా యహంకారముల్

లేకున్న మానవుడు శాంతి నొందు

॥గీ॥

72. ఇది కర్మసిద్ధి యందురు

బ్రహ్మసిద్ధి యిదియే యనుచునందురు

నరుడు దీనిని జెందిన

మోహంబు మరల నిక జెందడయ్యా!

॥గీ॥

73. మరణవేళను యీసిద్ధి

నరుడున్న బ్రహ్మనిర్వాణమందు

ఇదె సాంఖ్యయోగమయ్య

రణముకై పదిలపడి నిలుపుమయ్యా!”

॥గీ॥

ఇది ద్వితీయాధ్యాయము

—

త్రుతీయాధ్యాయము — కర్మయోగము

1. నరుడు యా బోధ వినుచు
యిట్లనియె “నారాయణా! ఏమిటో
కర్మ సన్యాస మనుచు
మఱియును కర్మయోగంబుననుచు ||గీ||
2. యీ రెంటి చెప్పితీవు
మేలేదో యీరెంట నిశ్చయింపు”
మన విని భగవానుడు
క్రీడితో ననియె చిరునవ్వుతోడ ||గీ||
3. “మోక్షదాయకములె సుమ్మీ
యీరెంటి మూలమెఱుగని వారలు
వేతె వే జని యందురు
అర్జునా! వివరింతు నీ యర్థము ||గీ||
4. సాంఖ్యులకు జ్ఞాన మరయ
ముఖ్యమా సాధనంబౌ అర్జునా!
యోగులకుముఖ్య మగును
యీ కర్మయోగమె నమ్ముమయ్యా! ||గీ||
5. ఈ రెండు మార్గములను
జగమందు నే ముందె వచియించితి
కర్మజేయని మాత్రానన్
యెవరికిని గల్గునా? జ్ఞాననిష్ఠ ||గీ||

6. కర్మ సన్యాసమునను
యేరీతి గల్గునోసిద్ధి? చెపుమా
జగమందు యెవ్వరేని
తా మొక్క షణమాత్రమైనగాని
7. కర్మచేయక నుండరు
ప్రకృతియె కర్మలను చేయించును
కర్మ చేయని వారలు
యీభువిని కనుగొనన్ యెవరులేరు
8. సంకల్పముల నణచక
తనయిచ్చ సంచరించెడియోగియు
యోగ యుక్తుండుగాక
యధేచ్చ నుండెడి సన్యాసియు
9. వీరివైరును వ్యర్థులే
యిటుచేయ నీరెంటఫలమబ్బునే
మనసుచే యింద్రియముల
బంధించి మమకారములనువిడచి
10. కర్మేంద్రియములచేత
నెవ్వండు కర్మయోగముచేయునో
వాడె మహాశ్రేష్ఠుడు
నీ కర్మ పీడకను చేయుమీవు
11. కర్మ హెచ్చగును సుమ్మి
అర్జునా! కర్మంబులేకయున్న

ఈ శరీరము నిల్చునా
కర్మవిడ నీజ్ఞాన నిష్ఠవలన

॥గీ॥

12. కర్మ యజ్ఞార్థమయ్య
యీజగము కర్మబద్ధంబైనది
కర్మఫలమును దైవతా
దత్తముగ కర్మంబుసేయుమయ్యా

॥గీ॥

13. బ్రహ్మదేవుండు తొల్లి
యజ్ఞమున ప్రజలనూ సృజించియు
'ఈ యజ్ఞముల తోడనూ
మిము మీరు వృద్ధి గావించుకొనుడు

॥గీ॥

14. ఇవి మీమీ కోరికలను
పూర్తిగా యిచ్చు నీ యజ్ఞములచే
అమరులను పోషింపుడు
వారు మీ కభివృద్ధి జూపింతురు

॥గీ॥

15. పరస్పరాభివృద్ధి కతన
మీరలు భవ్యమేలులగాంతురు
యజ్ఞభావితులు సురలు
మీకోరు యభీష్టముల కూర్తురు

॥గీ॥

16. అమరు లిచ్చినదానిని
వారలకు అది యిడనివాడు దొంగ
యజ్ఞావ శిష్టములను
భుజించు ఆత్మజ్ఞానులు ముక్తులు

॥గీ॥

17. తమపొట్ట నింపుకొనెడు
పాపులు తమపాపమునె తిందురు”
బ్రహ్మయారీతి బల్కె
సృజించి ప్రజలతోడుత నట్లునా!
18. భూతంబు లన్నియును
అన్నమున భువిలోన బుట్టెనయ్యా
అన్నంబు వర్షంబున
వర్షంబు యజ్ఞంబునకొ బుట్టెను
19. యజ్ఞంబు కర్మఫలన
ఆ కర్మ యజునివలనను బుట్టెను
అజు డక్షరంబు నుండి
పుట్టియు అంతటను నిండియుండు
20. ఆబ్రహ్మము నిత్యము
ప్రతిష్ఠుడై యజ్ఞమం దేయుండును
యారీతి వర్తించెడు
చక్రమం దెవ్వ డనుసరింపక నుండుచూ
21. వశుడౌనొ యింద్రియముల
కతడెగా వ్యర్థజీవుడు పాపుడు
ఆత్మ తృప్తిచేతను
ఆత్మచే ఆత్మ కానందమొదవు
22. విషయ వాంఛలవీడిన
జేయునది విశ్వమున లే దేమియు

కర్మ మాతడుజేసిన
రవ్వంతగలుగదు ఫలమునుమ్మి

॥గీ॥

23. కర్మంబు జేయుకున్న
నష్టంబు గలుగదు వాని కెందు
సర్వభూతంబు లందు
వానికి సాధింప లే దేమియు

॥గీ॥

24. ఫలకాంక్ష లేకుండగ
నీవు నీ పనులకు గావింపుము
ఫలమునం దాసలేని
కర్మచే బరము సిద్ధించు నీకు

॥గీ॥

25. తొల్లి కర్మాయోగము
జనకాదు తెల్ల గావించె ప్రితి
ఈ లోక మేలు దలచి
కావింపు నీ విహిత కర్మంబుల

॥గీ॥

26. ఏది శ్రేష్ఠుడు జేసినా
చేయుదురు ఇతరజనులును గూడను
అతని ప్రమాణంబు నే
లోకంబు లాచరించును శక్తితో

॥గీ॥

27. ఏను చేయగదగినది
త్రిలోకమం దేదియును లే దబ్బనా!
పొంద దగినదియు లేదు
నాకు నే పొందనిది కావరాదు

॥గీ॥

28. అయినను కర్మమందే
 నే సదా అనుసరించియు నుందును
 నే కర్మ జేయకున్న
 నామార్గమే లోకు లనుసరింతు
29. లోక మార్దాన జెడును
 సంకరము లోకమున వ్యాపించును
 దాన నే కర్త నౌదు
 ప్రజ దాని హానిచే నశియించును
30. మూఢు డాసక్తిచేత
 కర్మమును మోదమును జేయునట్లే
 జ్ఞాని లోకారక్షకై
 కర్మఫలమును విడచి కర్మచేయు
31. అత్మ జ్ఞానంబు వాడు
 కర్మాభిమాన యజ్ఞానులకును
 బుద్ధి చాం చల్యంబును
 ఎప్పుడును పుట్టింపరాదు పార్థా!
32. కర్మనిస్సంగు డగుచు
 యితరులకు కర్మప్రితినిగలుగగ
 కర్మ తా జేయవలయు
 లోకోపకారంబు మది నెంచుచు
33. ప్రకృతిగుణమువలనను
 కర్మముల్ పరగును స్వంతముగ

మూఁగు డహంభావంబున

కర్మలకు ముఖ్యుడే తా సనుకొను

||గీ||

34. గుణకర్మచయ బేధము

గుణములు గుణముల గూడి తిరుగ

అనియెంచి తత్త్వవిదులు

విడచెద రహంకారాసక్తులన్

||గీ||

35. ప్రకృతిగుణమువలనను

మూఁగులు భ్రమియింప బడి యున్నచో

తెలిసినా తత్త్వవేత్త

అలవారి తెలివిదా జెఱుప తగదు

||గీ||

36. సర్వేశ్వరుండనై న

నాయందె సర్వకర్మలను విడచి

అధ్యాత్మ ముక్తుండవై

ఫలముకై ఆశపడకను భక్తితో

||గీ||

37. కావింపుమీ యుద్ధము

అర్జునా! కర్క నిన్నంటదయ్యా!

నేను చెప్పిన మతమును

యెవ్వారు నేర్పుతో గావించురో

||గీ||

38. సర్వకర్మముల నుండియు

ముక్తులై సత్యముగ నన్ గాంతురూ

అట్లుసేయంగ లేక

యెవ్వ రసూయచే వర్తింతురో

||గీ||

39. భ్రష్టలగుచునుందుగు
అజ్ఞాన బలముచేతను వారలు
ప్రకృతి నే యనుసరించి
విజ్ఞాని ప్రవర్తించుచునుండును
40. నిఖిల భూతంబు లెల్ల
ఈప్రకృతి నేర్పునే యనుసరించు
నిగ్రహింబేమి చేయు
విజయుడా! నిశ్చయము నమ్ముచున్న
41. ఇంద్రియంబుల యందున
నుండునూ ఇంద్రియా విషయంబులు
మోక్షమున కడ్డులైన
రెంటికిఁ మోక్షార్థి లొంగరాదు
42. పరధర్మ నేర్పు కంటె
స్వధర్మము భ్రష్టమైనను మేలయా
మరణమైనను మేలయా
స్వధర్మము పరధర్మ మెపుడు కీడె”
43. అన, విని పొరిని జూచి
ధనంజయు డనియె తా నీలాగునా
“పాపకర్మము జేయగ
గోరని భావంబు గల మనుషుడు
44. ఏ బలప్రేరణమున
పాపంబు యేగతి జేయు దేవా!”

అని ప్రశ్న వేయునట్టి

కిరీటికి హరి యిట్టు లనుచు జెప్పె

॥గీ॥

45. ఇదియె కామక్రోధము

రజోజాత! మిది మహాశనము వైరి

పాపమును నాశంబును

గల్గించు పనులను జేయించును

॥గీ॥

46. అగ్ని యా పొగలను

గప్పబడు అద్దంబు మలినమునను

గర్భపిండము మావిచే

నేమాడ్కి గప్పనో యా రీతిగా

॥గీ॥

47. జ్ఞానమును ఆవరించి

కామంబు గలుగనీయదు తేజము

కష్ట సాధ్యంబులైన

విషయాళి గామమే ణోరి విడక

॥గీ॥

48. జ్ఞాన స్వరూపుడైన

మానవుని జ్ఞానంబు నావరించు

ఇది జ్ఞాతులకు శత్రువు

మనోబుద్ధేంద్రియము లునికి తనకు

॥గీ॥

49. జ్ఞానము నావరించి

కామంబు తను యింద్రియముల గూడి

మమకార మగ్ను జేయు

దేహిని మాయా ప్రభావంబున

॥గీ॥

50. కాన యీ మాయ తెలిసి
 దేహికిన్ జ్ఞాన వినాశంబగు
 పాపియగు కామంబును
 పార్థడా! రూపుమాపుము పూన్కితో
51. హెచ్చు సుమీ యిందిరియములు
 వానికిన్ హెచ్చుగును మనసు పార్థా!
 మనసు కన్నను శ్రేష్ఠమా
 బుద్ధికిన్ ఘన మగుచు బరగు నాత్మ
52. ఆత్మ తత్త్వమును తెలిసి
 ఆత్మచే నద్దాని నెదురు కొనుచు
 కష్టసాధ్యంబునైన
 యీపాప కామమును గెలువ వలయు
53. ఇది కర్మ యోగమయ్య
 జ్ఞాన యోగ మిక మీద వినుము పార్థా!

ఇది తృతీయాధ్యాయము

చతుర్థాధ్యాయము — జ్ఞానయోగము

- 1 అవ్యయ యోగంబగు
 దీని నే నర్కునకు జెప్పియుంటి
 అర్కు డది దెలిపియుండె
 మనువునకు అతడు ఇత్తోకునకు జెప్పె ||గీ||

2. వంశపరంపరగ నిద్ది
 రాజర్షి వరులచే గొలువబడుచు
 కాలనశమున మందులౌ
 రాజుల పాలపడి నశియించెను ||గీ||

3. మిత్రుడవు భక్తుండవు
 అగునీకు మేలైన యీ యోగమున్
 చెప్పియుంటిని” యనగను
 అర్జునుడు శ్రీహరి కిట్టు లనియె ||గీ||

4. “ఇంత వింత పలుకులు
 మాధవా! నే నెట్లు నమ్మగలను
 నీకంటె పూర్వుడైన
 సూర్యునకు నీ వెట్లు లాదియందు ||గీ||

5. ఈ యోగమును తెల్పితో
 తెలియకను నే నెట్లు నమ్మగలను”
 అని యిట్లు ప్రశ్నించినా
 క్రిడితో నత్యుతుం డిట్లు లనియె ||గీ||

6. “పరంతపా! నీవు నేను
యిదివరకు బహు జన్మలై తినాము
నీ జన్మల నీ వెఱుగవు
ఎఱుగుదును నాజన్మ లన్ని నేను ||గీ||
7. పుట్టుగిట్టుటలు లేక
ఆత్మిస్వరూపుండనై యుండి నేను
భూతాదిపతి నగుచును
ప్రకృతిని పుట్టుదు న్నామాయ శక్తిచేత ||గీ||
8. ఏయే వేళలందు
ధర్మముల కేదేని హాని గల్గ
ఆయా వేళ లందు
జన్మింతు నామాయ శక్తిచేత ||గీ||
9. దుష్టులను సంహరించి
అర్జునా! శిష్టులను రక్షించియు
ధర్మ సంస్థాపకునై
యుగ యుగము ధర జన్మ లెత్తు చుందు ||గీ||
10. దివ్యా వతార క్రియల
నాలీల దెలిసికొన్నట్టి వారు
తిరుగ జన్మము నందక
నను జేరు దేహల విడిచి వారు ||గీ||
11. కోరిక భయ కోరిధముల్
విడచిన వారు నన్నాశ్రయించి

జ్ఞాన తప మాచరించి
వరిశుద్ధులై నాభావము పొందిరి ||గీ||

12. ఏరు నన్నేరీతిగా
అండగొను వారి నా రీతి జూతు
మానవులు సర్వవిధుల
నాయెక్క మార్గము నె యనుసరించు ||గీ||

13. కర్మఫలముల గోరుచు
దేవతల గాంక్ష నారాధింతురు
కర్మచే గలుగు ఫలము
సిద్ధించు కాదె యీ లోకమందు ||గీ||

14. నాలుగు వర్ణంబుల
వారలు నాచే సృజింప బడిరి
వారి వారల యొక్కయు
గుణకర్మ విభాగముల వలనను ||గీ||

15. ఈ సృష్టి కంతటికిని
కర్తను నేనె యయినప్పటికిని
నేను కర్తను గానని
నాశనము లేని వాడనని తెలియుమీ ||గీ||

16. కర్మ లంటగ నేరవు
నను, నాకు కర్మఫల వాంఛలేదు
నన్నిట్లు తెలిసికొన్న
కర్మలచే నమ్ము బంధింప బడరు ||గీ||

17. ఆది ముముక్షువులు ఇట్లు
తెలిసికొని ఆచరించిచిరి కర్మలు
అతిపురాతన కర్మము
నీవును ఆచరింపుము విబయుడా!
18. కర్మా కర్మములను
నిశ్చయము గావింప లేక బుధులు
భ్రాంతినిం బడుచుండిరి
అందుచే స్పష్టంబుగను జెప్పెద
19. వివరముగ నెఱిగి దీని
అశుభముల విడిచి మేలును గాంచుము
జ్ఞాన యోగంబు సుమ్మి
అర్జునా! చక్కగా వినుము దీని
20. విహిత ధర్మాచరణ
రూపమై వెలయు సుకర్మము యొక్కయు
నిషిద్ధ ధర్మాచరణ
రూపమై నెగడు వికర్మము యొక్కయు
21. నిర్వాపారత్వస్వ
రూపమై ఎసగు అకర్మము యొక్కయు
అసలైన స్థితులు తెలియ
అర్జునా! ఆవశ్యకంబు సుమ్మి!
22. కర్మమున, అకర్మమును
అకర్మంబున కర్మమును జూచువాడు

సర్వ కర్మలు జేసినా

వాడును బుద్ధి శాలియు యోగియా

॥గీ॥

23. సతతమును యేపురుషుడు

కామ్య సంకల్పముల విడచిజేయు

అవ్యాపి కర్మంబులు

జ్ఞానాగ్ని యందుబడి దగ్ధమగును

॥గీ॥

24. పండితుం డాత డనుచు

జ్ఞానులు పలుకుదుఁ మెచ్చుకొనుచు

ప్రకృతి నాశ్రయము లేక

తుష్టుడై బహుకర్మ లాచరించి

॥గీ॥

25. కర్మ ఫలమం దాస విడిచి

బరగించి కర్మచేయని వాడగు

ఈ ఫిలము లేని వాడై

మఁసును యిందియముల నిగ్రహించి

॥గీ॥

26. ప్రకృతి సంబంధించియు

నున్నట్టి వస్తువులం దాస విడువ

పాపంబులను బొందడు

కేవల శరీర పనుల తా జేయువాడు

॥గీ॥

27. చేయి కే యత్నంబును

ఆవేశగు సిద్ధికే తృప్తి నొంది

చలి, వేడి, సుఖ, దుఃఖము

ద్వంద్వముల చర్చలకు చలియింపక

॥గీ॥

28. మాత్సర్యమును వీడుచు
జయాపజయ మహిమలకు సముడునై
స్థిరప్రజ్ఞతోడ తాను
కర్మమును చేయ బంధింపబడడు
29. ఫలమునం దాస రోసి
జ్ఞానియై ప్రకృతిచే విడువ బడియు
భగవ దర్పితము గాగ
చేయబడు కర్మముల్ నశియించును
30. యజ్ఞంబునం దగ్నియు
వేల్చుబడు హవిస్సునుం బ్రహ్మయే
యజ్ఞంబులే బ్రహ్మము
బ్రహ్మమే యజ్ఞంబులని తెలియుమా!
31. దైవ, స్వాధ్యా, యేంద్రియ
కర్మతపో ద్రవ్యయోగ జ్ఞానముల్
అరయ ప్రాణాయామ మీ
తొమ్మిదియు యజ్ఞంబు లనగ బడును
32. బ్రహ్మజ్ఞానంబు తోడ
సర్వమును బ్రహ్మమే యనుచు మదిని
భావించి యజ్ఞములను
చేయుచో బ్రహ్మంబు నే బొందును .
33. వెలసె బ్రహ్మంబునుండి
యజ్ఞములు; సలావ మోక్షంబు గల్గు

యజ్ఞములు సేయకున్న
వారలకు అరయంగ ముక్తిలేదు ...

॥గీ॥

34. సర్వయజ్ఞంబు లందు
యూహింప, జ్ఞాన యజ్ఞమె శ్రేష్ఠము
ఫల్గుణా! జ్ఞాన మందు
కర్పిముల్ పరిసమాప్తము నొందును

॥గీ॥

35. నతు లొనర్చుట చేతను
ప్రశ్నచే, నయసేవ జేయు కతన
ఆ జ్ఞానమును దెలియుమా
అర్జునా! ఆత్మ తత్త్వము నెఱిగిన

॥గీ॥

36. జ్ఞానులపు డంతమీద
నీకును జ్ఞాన ముపదేశింతురు
అట్టి జ్ఞానంబెఱిగిన
పిమ్మటను యిట్టి మోహము నొందవు

॥గీ॥

37. అఖిల భూతముల నీవు
అద్దాన యాత్మలో గాంచగలవు
అఖిలాత్మ కుండనైన
నాలోను అట్టులే గాంచ గలవు

॥గీ॥

38. పార్థా! నీ వొరులకన్న
ఎక్కువగు పాపముల చేసియున్న
పాపమను సంద్రంబుల
జ్ఞానమను పడవచే చాట గలవు

॥గీ॥

39. మందుచున్నట్టి యగ్ని
కట్టెలను భస్మంబు జేయునట్లు
జ్ఞాన మను నట్టి యగ్ని
అఘములను కానగన్ గూపుమాపు
40. జ్ఞానయోగము సాటియా
యోగంబు కాన రా దోయి పార్థా!
దీని భావం బందిన
వారలనె జ్ఞానులని దెలియుమయ్యా
41. జ్ఞానంబు జెందుపిదప
వానికిన్ సర్వంబు సిద్ధించును
అట్టి యోగికి కర్మముల్
అంటవని అర్జునా! దెలియుమయ్యా
42. అజ్ఞాన కృశము వలన
నీ హృదయ మందుద్భవించినట్టి
అత్మసంశయము లిపుడు
జ్ఞానమను అసిచేత ఖండింపుము
43. యోగసిద్ధుడవు కమ్ము
అర్జునా! జా గొనర్పక లెమ్మికన్
ఏ నీకు యిటు జెప్పిన
దీనినే జ్ఞాన యోగం బందురు”

ఇది చతుర్థాధ్యాయము

పంచమాధ్యాయము—కర్మ సన్న్యాసయోగము

1. భగవాను నుపదేశమున్
అలించి, పార్థండు యిట్టులడిగె
“కర్మయోగం బనుచును
మాధవా! కర్మసన్న్యాసమనుచు ||గీ||
2. దెలుప, నే నద్దానిని
మాధవా! తెలియంగ నేర కుంటి
ఈ రెంట నెది శ్రేష్ఠమో
దానినిన్ యీవు నాకుఁ దెల్పుము” ||గీ||
3. అని విని భగవానుడు
“అర్జునా! ఆరెండును, శ్రేష్ఠమే
కర్మసన్న్యాసము కన్నను
శ్రేష్ఠంబు కర్మ యోగంబె నుమ్మి ||గీ||
4. ద్వంద్వంబుల విడిచి పెట్టి
సంసార బంధ ముక్తుడవు కమ్ము
రెండింటి నేదేనియు
చేయుచో రెంటి ఫలమున్ గల్గును ||గీ||
5. కర్మ యోగము నేర్వక
జ్ఞానంబు కలుగు టన్నను కష్టము
కర్మయోగాన క్తుడు
సర్వమును గని ఒకటిగాగ దలచు ||గీ||

6. కర్మ ఫల రహితుడైన
జ్ఞాని కే కర్మ లంటవు దెలియుమీ
కమల పత్తము కెన్నడు
జలబిందు కణము లంటని భంగిని
7. తాను జేయగ లేదని
యింద్రియములే నిటుల జేయు ననుచు
తలచి కర్మముచేయుచు
దానగల ఫలమునం దాన విడిచి
8. యోగావ లంబకుండు
కర్మఫల త్యాగంబు జేయుకున్న
కామ బంధితుడు నగుచు
మోక్షంబు గాన నెన్నడు దెలియుమా
9. లోక ప్రభుడగు యీశుడు
తనుకర్త గాక ప్రకృతియే ఫలముల
కలుగ జేయుచునుండును
యద్దాన కర్మవర్తనము జరుగు
10. ఆత్మజ్ఞానంబు వలన
యెవ్వార లజ్ఞానమున్ బాయునో
వారి మదిలో వెల్గెడి
పరమాత్మ కోరి తా చూడగలరు
11. అట్టి పరమాత్మ యందే
మదినిల్చి యాత్మదా నందు జేర్చి

అనిశ మా పరమాత్మను
ధ్యానించు నత డింక జన్మ గనడు

॥గీ॥

12. ఆత్మజ్ఞానము గల్గిన
పండితులు అన్నింటి నొకరీతిగా
సమదృష్టి తోడ జూచు
ఫల్గుణా! సర్వంబు బ్రహ్మమనుచు

॥గీ॥

13. శీతోష్ణ సమ దుఃఖముల్
తానొక్క రీతిగా దలపోయుచు
జీవ యాత్మను గడుపుచు
జ్ఞానియై సేవింప వలయు నన్ను

॥గీ॥

14. కర సన్నాప్త స యోగ
క్రమమెల్ల గనగ నే వివరించితి
కడలుమా శంక విడచి
అర్జునా! ఇది పంచ మాధ్యాయము”

॥గీ॥

ఇది పంచమాధ్యాయము

షష్ఠమాధ్యాయము—ఆత్మసంయమయోగము

1. శ్రీకృష్ణ భగవానుడు
 క్రీడితో జెప్పంగ బూనె నిల్లు
 “చేయు కర్మల ఫలమును
 గోరకను చేయువాడే యోగియా ||గీ||
2. సన్న్యాస మను దానిని
 ‘యోగ’మని సర్వులు దలపోతురు
 సంకల్పమును విడువక
 యెవ్వండు సన్న్యాసి యనగ బడడు ||గీ||
3. సర్వజ్ఞుడైన తనకు
 కర్మమొక సాధనంబుగ నుండును
 యూహింప విషయ వాంఛ
 విడచుచో యోగారూఢు డగును ||గీ||
4. బుద్ధిచే మనసు నెవుడు
 నరికట్టు పురుషుండె జ్ఞాని యగును
 మనసు నరికట్టకున్న
 శత్రువై దనరుగాదె యర్జునా! ||గీ||
5. శాస్త్రానుభవము కతవ
 యోగియై ‘సత్త్వంబు బ్రహ్మ’ మనుచు
 దెలియునా కూటస్తు డే
 జీవుడని దెలియుటే యోగమయ్య ||గీ||

6. కర్మయోగంబు నందు
అర్జునా! గణ్యతను గన్న యోగి
ధరణి యోగారూఢుడై
అద్వాని తాను మోక్షం బందును ॥గీ॥
7. సమతలంబగు భూమిపై
ఆసనను లమరించి కూచుండి
ఏకాగ్ర చిత్తు డగుచు
పరమాత్మ నెఱిగి ధ్యానింపవలయు ॥గీ॥
8. శాంతచిత్తంబు తోడ
వ్రతనియమ భాతి నక్ష నెఱుగవలయు
యోగియై నట్టివాడు
శుద్ధుడై రాగ ద్వేషము లందక ॥గీ॥
9. తిండి ఎక్కువ తిన్నను
అర్జునా! తిండి బూత్తిగ మానినా
నిద్రయెక్కువ పోయిన
పోతున్న నిజ యోగసిద్ధి గనడు ॥గీ॥
10. ఎపుడాత్మ పరమాత్మయున్
ఏకమై, ఏ వియోగము నందక
వెలుగుటే ధన్యయోగ
మనబడును విజయ! నీ విది తెలియుమా ॥గీ॥
11. సంకల్ప జనితమైన
కోర్కెలను సాకల్యముగ విడచియు
ఇంద్రియ సర్వస్వమున్
మనసుచే నింపార నిగ్రహించి ॥గీ॥

12. విజయుడా! సిరముగాని
నీ మది విషయములు గోరునపుడు
అప్పుడే దాని విడచి
దాని నీ యాత్మకు వశపరచుము ||గీ||
13. ఈ రీతి నాత్మధ్యాన
మెల్లపుడు నింపొంద జేయు యోగి
సర్వభూతము లాత్మగ
తలపోయు సమబుద్ధితోడ నెపుడు ||గీ||
14. నన్ను అన్నిట యందును
ఫల్గుణా! నా యందు నన్నింటిని
వీక్షించు వాని నేను
తను నన్ను విడిచి యెన్నడు నుండము” ||గీ||
15. హరి యిట్లు లనగ కీర్తి
ఆలించి “పురుషోత్తమా! ఎట్టులకొ
మది సమత్వం బందును
యారీతి మానుగను దెల్పుమయ్య!” ||గీ||
16. యోగసింహాశ్రయ
విపులముగ జా గౌనర్పక దెల్పువే
నిజముగా నా మనంబు
చలి యించి నిక్క మరయక నున్నది” ||గీ||
17. చిత్తంబులో శంకను
దెల్పనెడ శ్రీకృష్ణు డిట్లు లనియె
“సందియము గొన్న దెదియో
దానినే సత్యముగ మన మందును ||గీ||

10. చంచలం బుల బానిసి
అరెట్ట సాగ్యంబు కాడుగాని
అన్యాయ వశం బాని
ననవలె అర్థగా.

11. “మనసు నిలకడి లెనదో
లరతల్ప మహిమ నెఱుగ నసాధ్యము
యిహపరంబుల రెంటివీన్
చుడెన నా శ్రీతి తరియింతురు

||శ్లో||

20. భక్తియును శ్రద్ధగలిగి
యింద్రియ పశ్చాత్తాపంబు నడచుకున్న
యోగ చాంచల్యమైన
మనసుతో నొప్పు నేగతిని బొందు

||శ్లో||

21. ఈ నాడు సంపదయియును
నాపి నీ వేరితి గానాడెదో
యీవుగా కిం కెవ్వరు?
శ్రీహరి! యెలమినన్ బోచువారు”

||శ్లో||

22. నిర్మలిన చిత్తు డగుచు
హరికి దా కేగొడ్చి విన్నవించ
కరుణించి భగవానుడు
యిటు దెల్పు నకుడు మోదం బందగ

||శ్లో||

23. “భక్తుడై తను నల్పిచ
పనులెల్ల భగవదర్పితము లగుట
అత డిహపరము లందు
నారెనని బందబొడని లెలియుమా

||శ్లో||

24. యోగభక్తివృంధు నైన
 దీనికి దాని మోగించి లింతుల బుట్టయి
 పూర్వభవ సుచితమున
 యోగియై పొసగి యత్నము జేయును
25. స్రీకృతి వశుం డైనను
 పూర్వభవ భాగ్యమున మరల పొందు
 యోగ యత్నంబు నలెచు
 సిద్ధిగొను యూర్ధ్వ శ్రేయస్సు జగదుచు
26. తాపహృత్తములకన్న
 జ్ఞానులై దాపించు వారికన్న
 కన్యభాటుల కన్నను
 యెన్నగను ఘను డగును యోగివలెను
27. యోగి నిగుమయ్య యీవు
 అత్తనా! నీ గొంతుక గేగఁజే
 కర్మయోగ రహస్యముల
 దాని గల భక్తిముల చెలిపినాను

అది పక్షాధ్యాయము

సృజమ భాగము సమాప్తము

